

GEPARD s r.o.
Štefánikova 52
150 00 Praha 5

Projekt na realizaci společných zařízení v k.ú. Herink

BIOKORIDOR BK 38

Objednatel	Pozemkový úřad Praha Argentinská 286/38 170 00 Praha 7 - Holešovice
Zhotovitel :	Gepard, s.r.o. Štefánikova 77/52 150 00 Praha 5

Praha, říjen 2010

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Zakázka: **Projekt na realizaci společných zařízení
v k.ú. Modletice, Herink, Dobřejovice, biokoridor BK 38 Herink**
číslo smlouvy v evidenci objednatele: 171/2010
číslo smlouvy v evidenci zhotovitele: 87/2010

Parcela č.:	498	508
Výměra:	2176 m ²	1127 m ²
Druh pozemku:	ostatní plocha	ostatní plocha
Způsob využití:	zeleň	zeleň
Vlastník pozemku:	Obec Herink	Obec Herink
List Vlastnictví:	10001	10001
K.ú.:	Herink	Herink

Zadavatel: **Pozemkový úřad Praha**
Argentinská 286/38
Praha 7 - Holešovice
170 00
Telefon: 266 794 111
www.mze.cz

Dodavatel: **Gepard, s.r.o.**
Štefánikova 77/52
Praha 5
150 00
Telefon: 257 322 000, 257 315 389
Fax: 257 315 390
gepard@gepard.cz
www.gepard.cz
IČO: 61499552
Společnost je zapsána v obchodním rejstříku vedeném
Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 30558
Statutární zástupci: Ing. Miloslav Jebavý, jednatel
Ing. Jan Pazderka, jednatel

Projektant: Ing. Zdeněk Schindler

Vypracoval: Ing. Radek Dlouhý

ÚVOD

Projekt ozelenění řešeného prostoru vychází z pozemkové úpravy v katastrálním území Herink. Projekt řeší ozelenění lokálního biokoridor BK 38

Územní systém ekologické stability krajiny definuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Cílem územních systémů ekologické stability je zejména vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní krajinu, dále zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny a zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity). Vytváření územního systému ekologické stability je podle § 4 zákona č. 114/1992 Sb. veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Rozlišujeme tři úrovně ÚSES: nadregionální, regionální a místní. Ozelenění se týká lokálního prvku ÚSES. Místní (lokální) ÚSES je nepravidelnou sítí skladebných částí, které představují celou škálu reprezentativních skupin typů geobiocénů dané biochory. Skladebnými částmi (prvky) ÚSES jsou biocentra, biokoridory a interakční prvky. Biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

PODKLADY

- [1] Atlas podnebí Česka, ČHMÚ, Univerzita Palackého, Praha, Olomouc, 2007
- [2] Culek, M. a kol. Biogeografické členění České republiky. Enigma, s.r.o., Praha, 1995
- [3] Culek, M. a kol. Biogeografické členění České republiky, II díl. AOPK ČR, Praha, 2005
- [4] Čížková S., Šarapatka B., Kulišťáková L., Nelesní dřevinná vegetace. Bioinstitut, Olomouc, 2008
- [5] Gregorová, B., Řez dřevin ve městě a krajině. AOPK ČR, Praha, 2000
- [6] Kolařík, J., Péče o dřeviny rostoucí mimo les - I. ZO ČSOP Vlašim, Vlašim, 2003
- [7] Kolařík, J., Péče o dřeviny rostoucí mimo les - II. ZO ČSOP Vlašim, Vlašim, 2005
- [8] Löw, J. a kol., Rukověť projektanta místního ÚSES. MŽP ČR, Brno, 1995
- [9] Neuhäuslová, Z. a kol. Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia, Praha, 2001
- [10] RTS Stavitel+ 2009, Katalog staveb a objektů 2009, RTS, a.s., Brno, 2009
- [11] Sklenička, P. Základy krajinného plánování. Naděžda Skleničková, Praha, 2003
- [12] Úradníček, L., Maděra P., kol. Dřeviny České republiky. Matice lesnická, Písek, 2001
- [13] Zimová, E., kol. Zakládání místních územních systémů na zemědělské půdě. Lesnická práce, Brno, 2002

PRŮZKUM A VYHODNOCENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Přírodní podmínky

Klimatické poměry

Zájmové území je charakterizováno klimatickým regionem MT 2 mírně teplý, mírně vlhký, , průměrná roční teplota 7 – 8 °C, průměrný roční úhrn srážek 550 – 650 (700) mm, pravděpodobnost suchých vegetačních období 15 - 30, vláhová jistota ve vegetačním období 4 – 10.

Území je klimaticky v semihumidní oblasti dle průměrného Langova dešťového faktoru (76) a úhrnu ročních srážek. Pro bližší klimatickou charakteristiku bylo použito teplotních a srážkových údajů ze stanice Říčany u Prahy.

Průběh úhrnu srážek v průběhu roku (stanice v Říčanech u Prahy):

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	roční úhrn
29	29	31	52	70	79	85	77	52	48	34	37	623

Průměrné roční srážky dosahují výše 623 mm, z toho za vegetační období naprší 415 mm. Na srážky nejchudší je únor (29 mm). Srážkové maximum připadá na červenec (85 mm). Menší výskyt srážek v jarních a podzimních měsících škodlivě nenarušuje průběh jarních a podzimních prací.

Průběh teplot je v průběhu roku (stanice v Říčanech u Prahy):

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	roční průměr
-1,9	-1,0	3,0	7,3	12,8	15,6	17,6	16,9	13,5	8,0	2,6	-0,8	8,2°C

Teplota vzduchu v ročním průměru vystupuje na 8,2 °C.

Nejnižší průměrná měsíční teplota je v lednu -1,9 °C, maximální v červenci 17,6 °C.

Průměr ve vegetačním období činí 14,0 °C.

První mrazový den se dostavuje 16.10., poslední 15.4..

Délka vegetačního období činí 150 – 160 dnů.

Průměrné teploty a srážky, jakož i nadmořská výška ovlivňují fenologické poměry zájmového území, které jsou vyjádřeny těmito údaji:

začátek jarních polních prací 22.3.

začátek žní ozimů 19.7.

začátek setí ozimů kolem 25.9.

Údaje jsou průměrem let 1926 – 1950 a jsou základem pro stanovení agrotechnických lhůt.

Hydrologické poměry

Katastrální území obce Herink se nachází v povodí vodohospodářsky významného toku - potoka Botiče, do kterého je větší západní část katastru včetně veškeré zástavby odváděna Osnickým potokem. Toto povodí má číslo hydrologického pořadí 1-12-01-014.

Osnický potok vzniká jižně od obce a protéká od jihu k severu podél západního okraje zástavby, dále se směr toku tohoto potoka stáčí k západu k Osnici a ke Kocandě, kde ústí do Botiče. Správcem Osnického potoka je Státní meliorační správa, oblastní pracoviště Praha.

Geologické poměry

Zájmové území se nachází v regionální jednotce *proterozoikum Barrandienu*. Stratigraficky se jedná o mladší pospolitité proterozoikum (tzv. *eokambrium*). To je zde tvořeno monotónním mocným komplexem klasických uloženin flyšového rázu. převládající páskované jílovité a aleuritické břidlice, prachovce a droby se zcela podřízenými vložkami drobových slepenců. Charakteristické je rytmické střídání pelitů a psamitů, dále je charakteristické konkordantní uložení.

Celé severní polovině území dominují hnědozemě a hnědozemě ilimerizované. Do jižní části pak zasahují hnědé půdy na břidlici s různým stupněm eolických příměsí. V mírné terénní depresi kolem Osnického potoka se vyvinuly oglejené varianty výše citovaných hnědozemí a hnědých půd.

Geomorfologické poměry

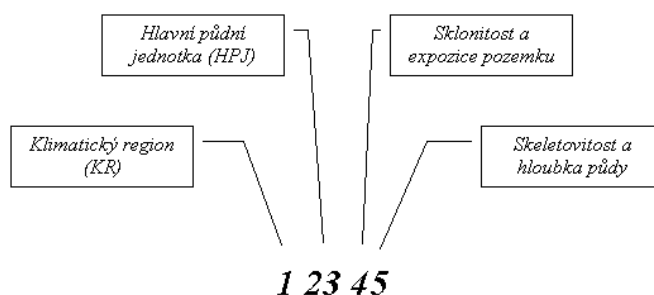
Zájmová oblast ne nachází na rozhraní dvou geomorfologických subprovincií Poberounské a Česko-moravské soustavy.

Geomorfologické členění:

Systém	Hercynský	
Provincie	Česká vysočina	
Subprovincie	Poberounská soustava	Česko-moravská soustava
Oblasti	Brdská oblast	Středočeská pahorkatina
Celky	Pražská plošina	Benešovská pahorkatina
Podcelky	Říčanská plošina	Dobříšská pahorkatina
Okresy	Uhřetovská plošina	Stránčická pahorkatina

Pedologické poměry

Analýza půdních poměrů v zájmovém území vychází z komplexního průzkumu půd na jehož základě byly vyhotoveny údaje bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ). BPEJ jsou vedeny v číselném i mapovém vyjádření v celostátní databázi BPEJ, která obsahuje informace o kvalitě půdy. BPEJ je charakterizována pětímístným číselným kódem, který zahrnuje klimatický region, hlavní půdní jednotku, sklonitost a expozici, skeletovitost a hloubku. Mapa izolinie BPEJ je obsažena v mapě průzkumu.

V řešeném území se nacházejí BPEJ 51100, 51200, 55800

Charakteristika hlavních půdních jednotek :

- 11 - hnědozemě typické, černozemní, včetně slabě oglejených forem na spraši; středně těžké s těžší spodinou; vodní režim příznivý a vlhký
- 12 - hnědozemě, případně hnědé půdy nasycené a hnědé půdy ilimerizované včetně slabě oglejených forem na svahových hlínách; středně těžké s těžší spodinou; vláhové poměry jsou příznivé, ve spodině se projevuje místy převlhčení
- 58 - Nivní půdy glejové na nivních uloženinách; středně těžké; vláhové poměry méně příznivé, až po odvodnění příznivé

Fytogeografické členění

Území se nachází ve fytogeografickém obvodu Českomoravské mezofytikum, v okrese Říčanská plošina, v blízkosti termofytika reprezentovaného okresem Pražská plošina. Přirozené květeně dominují druhy smíšených listnatých hájů (sv. *Carpinion*), maloplošně pak druhy potočních luhů (sv. *Alnion incanae*), které se v aktuální květeně téměř nevyskytují.

Biogeografické členění

Biogeografická provincie – provincie středoevropských listnatých lesů

Biogeografická podprovincie – hercynská

Biogeografický region (bioregion) – Českobrodský

Biochora – -3RE – Plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně

Řešené území náleží do Českobrodského **bioregionu** části Pražské plošiny. Tvoří ho plošiny na starších sedimentech s pokryvy spraší a vegetací hájů. Převažuje slabě teplomilná biota 2. stupně (buko – dubového). Trvalá vegetace je zastoupena omezeně v podobě luk a drobných lesních porostů, které mají kulturní ráz. Podíl mimolesní zeleně je velmi nízký.

Potencionální přirozená vegetace

Přirozenou potencionální vegetaci tvoří především háje sv. *Carpinion* – dubohabřiny a lipové doubravy zastoupené asociacemi *Melampyro nemorosum* – černýšová dubohabřina a *Tiliomanicae* – *Quercion* – acidofilní bukové, jedlové, březové a borové doubravy.

Terénní průzkum

Biokoridor BK 38 je řešen při západním okraji obce. Jedná se o dvě parcely (498 a 508). Parcely na sebe vzájemně nenavazují, jsou odděleny zahradou v soukromém vlastnictví. Parcely leží v nivě Osnického potoka. Plocha biokoridoru je tvořena lučním porostem. Potoční niva mezi Herinkem a Osnicí je hodnocena jako registrované VKP střední významnosti a zvyšuje ekologickou stabilitu území. Koryto potoka je lemováno doprovodnou zelení. Ta přesahuje částečně i do parcel určených k ozelenění. V jižní části parcely 498 je přístup k mostku přes Osnický potok.

ŘEŠENÍ

Návrh řešení

K výsadbě jsou určeny parcely 498 a 508. v k.ú. Herink. Projekt počítá se založením výsadby a pětiletou údržbou.

Realizace ozelenění lokálního biokoridoru bude spočívat v založení nové zeleně. V první fázi dojde k přípravě ploch – stávající travinobilinný porost bude pokosen. Samotná výsadba zeleně proběhne na podzim. K výsadbě budou použity odrostky. Odrostky budou vysázeny v řadách Výsadby budou oploceny kvůli ochraně proti zvěři.

Od realizace projektu po předání vlastníkovu bude zabezpečena pětiletá péče o provedené úpravy. Případní odumřelí jedinci budou nahrazeni novými.

I. etapa – Příprava ploch

Na ploše, kde bude realizována výsadba dřevin je travinobilinný porost. Pro výsadbu bude postačující přípravou posekání stávajícího porostu. (Samotná výsadba dřevin proběhne na podzim.) Jako vhodné se jeví posečení porostu nejen před samotnou výsadbou, ale i dříve (v létě). Eliminuje se tak potenciální zabuření. Jižní cíp parcely 508 není nutné sekat, stejně tak není nutné úprava částí parcel přiléhajících přímo k břehu potoka. Posečeny budou tedy jen plochy přímo určené k ozelenění.

II. etapa – Výsadbové práce

Termín výsadby

Vhodná doba pro výsadbu dřevin je doba vegetačního klidu, tj. po opadu až do zámrazu a před rašením listů a před růstem kořenů v předjaří. Podzimní výsadba je vhodnější neboť půda je prohřátá a umožňuje po určitou dobu intenzivní růst kořenů, přestože nadzemní část je již ve stadiu dormance. Podzimní výsadba (říjen až polovina listopadu) šetří půdní vláhu, rostliny lépe zakořeňují a rostou. Prostokořenné dřeviny se nesmí vysazovat za mrazu. Rostliny musí mít v době podzimní sadby ukončený růst nadzemní části a zdřevnatělý terminál bez funkčního asimilačního aparátu. Před sadbou lze rostliny i krátkodobě zakládat nebo skladovat po dobu max. 1 týden.

Výběr sazenic

Jako výsadbový materiál budou použity odrostky. Odrostky jsou vypěstovány nejméně dvojnásobným školkováním, podřezáváním kořenů nebo přesazováním do obalu., popř. kombinací těchto operací., s nadzemní částí ve výšce 125 – 250 cm, a s tvarovanou korunou. Odrostky jsou levné, lehce se s nimi manipuluje, ujmoutí na stanovišti je poměrně dobré. Dosažení plné funkčnosti sice trvá více let, na stanovišti se však rychleji ujímají a dřeviny se rychleji adaptují na nové prostředí. Druhovú skladbu zeleně vychází z lokálních stanovištních poměrů, terénního průzkumu, výstupu programu Arboreus a lesnické typologie. Navrhované dřeviny jsou výhradně domácími druhy. Pro výsadby budou použity sazenice regionálního původu.

Navrhované druhové složení vysazovaných dřevin je:

Dub letní	<i>Quercus robur</i>
Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>
Jilm vaz	<i>Ulmus laevis</i>
Lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>
Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>

Místo výsadby

Ozelenění biokoridoru bude realizována na parcelách 498 a 508. Odrostky budou vysázeny v liniích – 8 řad na parcele 498 a 3 (2) řady odrostků na parcele 508 (vše je patrné z výkresu). Výsadby budou minimálně 1 m od oplocení. Linie odrostků budou vzdálené cca 2 – 2,2 m, jednotlivé odrostky 2 m od sebe s trojúhelníkovým sponem. Přibližně uprostřed parcely 498 vynechán jeden pruh bez výsadby, šířka 4 m (lepší obslužnost při údržbě zeleně). Doporučuje se uspořádání (jednotlivých druhů) výsadby smíšené skupinovitě. Na parcele 498 bude též vynecháno ozelenění k vjezdu-mostku přes vodoteč a též při oplocení zahrady při parcele 496 (přístup do středového pruhu bez výsadby).

Výsadbová jáma

Sazenice budou vysázeny jamkovou výsadbou. Tento způsob je vhodný pro všechny dřeviny. Velikost jamky a její hloubka jsou závislé od velikosti kořenového systému sazenice.

Výsadba

Během výsadby máme sazenice soustředěny ve stínu, pod plachtou, rohoží, prostokořenné i ve vodě. Do příslušných jamek nebo místa jich rozneseme vždy jen tolik, kolik jich stačíme zasázat aniž by jim zbytečně oschly kořeny.

Při výsadbě prostokořenných dřevin se musí kořeny rozprostřít do jejich přirozené polohy. Jamka bude tak hluboká, aby vysazená sazenice byla ve vzpřímené poloze a aby kořenový krček byl na úrovni okolního terénu resp. mírně nad ním, protože půda v jamce s rostlinou sesedne. Kořenový systém musí mít v jamce dostatek místa, musí být v jamce pečlivě rozprostřen. Volně vzplývající kořeny zasypáváme nejdříve nejkvalitnější zeminou se svrchního horizontu. Za mírného potřásání sazenice doplníme do jamky zbývající část půdního profilu. Půdu je nutno důkladně umáčknot., abychom eliminovali vzduchové bubliny a předešli tak vysoušení kořenů. Pokud je to možné, veškerou půdu z výkopu výsadbové jámy použijeme i pro její zasypání.

III. etapa – Zajištění porostu po výsadbě, údržba, péstební péče a podpora vývoje porostů

Zálivka, přihnojení

Zálivka je první a nejdůležitější součást povýsadbové péče o vysazenou dřevinu. Nedostatek vody může být pro nové výsadby významným stresovým faktorem. Okamžitě po výsadbě, pokud není půda vlhká nebo nehrozí déšť, dřeviny zalijeme. Zálivka by neměla být povrchní, ale důkladná. Dostatečná zálivka je taková, po níž zůstane v celém profilu jamky půda zvlhlá. Tedy kořenový systém i zemina kolem. V případě slehnutí zeminy se doplní substrát. K nezbytným péstebním opatřením zejména v prvním vegetačním roce patří právě zálivka a to zejména při dlouhotrvajícím suchém a teplém počasí. V letním období by měla být zálivka provedena jednou za týden, během horkých dnů alespoň jednou za 3-5 dní. Pravidelná a dostatečná zálivka v první vegetační sezóně může velmi významně snížit výpadky dřevin a dobře nastartovat růst dřevin na trvalém stanovišti. Zálivka bude řešena po dobu celé pětileté péče. Frekvence zálivky bude přizpůsobena lokálním poměrům stanoviště.

V prvním roce po výsadbě provedeme pro povzbuzení růstu přihnojení stromů tabletovými hnojivy (Silvamix apod.). Přihnojení provedeme zjara. Tabletové hnojivo umístíme nejlépe mimo kořeny a nad ně, spíše blíže k půdnímu povrchu.

Kotvení

Kotvení odrostků bude zajištěno jedním kulem, který bude zatlučen svisle a to nejméně 30 cm hluboko do nezkrpěné pudy (tedy do dna výsadbové jámy). Kůly se zatloukají zpravidla proti směru převládajících větrů, v celé ploše se pak orientují kůly stejně. Kmen stromu bude fixován ke kůlu pomocí vazby z popruhů nebo kokosového provazu.

Ochrana proti zvěři

Velmi vážným nebezpečím pro výsadby je zvěř. Za nejúčinnější opatření je možno považovat kvalitní oplocení. Zároveň jde o opatření dlouhodobé a do jisté míry i komplexní. Oplocení je sice nákladným opatřením, ale jde o opatření velmi účinné, neboť zamezuje zvěři v přístupu sazenicím, je to opatření dlouhodobé a do jisté míry komplexní.

Parcely budou oploceny. Umístění plotu je patrné z výkresů. Ploty budou vedeny minimálně 1 m od výsadeb po hranicích parcel a budou respektovat stávající břehovou zeleň Osnického potoka. V místech, kde pozemky biokoridoru hraničí se stávajícím oplocením zahrad, bude nové oplocení navazovat na stávající. Na oplocení výsadeb na parcele 498 budou minimálně dvě brány k zpřístupnění vjezdu-mostku přes potok). Oplocení bude postaveno z dřevěných sloupků (nejvhodnější akátové nebo dubové) a lesnického pletiva (výšky 160 cm, 19 drátů). Pravidelná bude i kontrola a údržba stavu oplocení zejména před zimou.

Kromě oplocení bude u stromů i keřů aplikován chemický přípravek proti vytloukání zvěří (cca březen, např. Ceravol, Nivus, Repelen apod) a proti zimnímu okusu (cca říjen, např. Aversol, Morusvin, Lavanol).

Pravidelná bude i kontrola a údržba stavu oplocení zejména před zimou a obnova chemického postřiku proti vytloukání zvěří a proti zimnímu okusu. Oplocení bude ponecháno do zapěstování porostu, minimálně však 5 let. Pak bude odstraněno (není rozpočtováno).

Ochrana proti plevelům (buření)

Protože k nejdůležitějším následným pěstebním opatřením náleží ochrana proti plevelům a potlačování konkurenčního tlaku ze strany neplevelných druhů rostlin je vhodné a účelné již při výsadbě řešit tuto otázku. Mulčováním zlepšujeme mikroklima půdního prostoru, snižuje přehřívání, sléhavost a ztrátu půdní vlhkosti a v prvních letech po výsadbě potlačuje růst ruderalních rostlin.

Ochrana proti plevelům u odrostků a bude řešena ožínáním a následným nastýláním trávy (sena) nad kořenový prostor ve vrstvě asi 10 cm. Ožínání je možné provádět za pomoci mechanizace (sekačky, křovinořezy) nebo ručně (kosa, srpy). Hubení a odstraňování konkurenční vegetace v blízkosti jednotlivých stromů a mezi nimi bude provedeno za pomoci mechanizace (sekačky, křovinořezy) nebo ručně (kosa, srpy). To musíme provádět před vykvetením plevelů. Vyžínání bude prováděno třikrát ročně a to celoplošné.

Výskyt chorob a škůdců

U vysazených dřevin musíme též sledovat výskyt chorob a škůdců a v případě napadení dřeviny ošetřit vhodnými ochrannými postřiky. Identifikaci patogena a optimální způsob ochrany případně řešíme s odborným pracovištěm (např. Státní rostlinolékařská správa, VÚKOZ Průhonice aj.).

Řez dřevin

Během pětileté péče po vysazení bude proveden výchovný řez. Smyslem výchovného řezu je založení a zpevnění koruny stromů. Řezem stromů odstraňujeme větve suché, zlomené, mechanicky poškozené či jinak provozně nebezpečné, dále pak větve odumírající, napadené chorobami a škůdci, větve křížící se a větve se sníženou vitalitou. Výchovný řez stromů zaměříme na mírnější zkracování hlavních výhonů a odstraňování konkurentů. Dřeviny se střídavým postavením pupenů na větvi řežeme na vnější očko. Dřeviny řežeme nebo stříháme v době vegetačního klidu.

Kosení travního porostu

Prostor, který bude pouze zatravněn, bude pravidelně třikrát ročně posekán (zároveň s celoplošným vyžínáním výsadeb).

Po **předání doprovodné zeleně vlastníkov**i přechází veškerá údržba o zeleň na vlastníka. Doporučuje se zajistit dobrý zdravotní stav a vzhled stromů a jejich bezpečnost a čistotu. Pravidelná péče o zeleň povede k zajištění jejího stabilně dobrého zdravotního stavu. Vlastník pak nesmí opomenout odstranění ochranného oplocení.

VÝKAZ POČTU SAZENIC

odrosky			parcela		celkem
			486	508	
		%	ks	ks	ks
Dub letní	<i>Quercus robur</i>	50	196	74	270
Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	10	39	15	54
Jilm vaz	<i>Ulmus laevis</i>	10	39	15	54
Lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	20	79	30	109
Olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	10	39	15	54
celkem		100	392	149	541

PŘÍLOHA 1

Výstup z programu Arboreus

Typ přirozené vegetace podle geobotanické mapy: C

Dubohabrové a dubolipové háje (místy jedle) v nížinách a pahorkatinách. Květnaté dubohabrové a dubolipové háje (místy s příměsí jedle) na vlhkých až slabě zamokřených (někdy sušších) půdách, představující primární, většinou klimaxovou vegetaci (tedy optimální konečné stadium sukcesního vývoje) nížin a pahorkatin. Těžištěm výskytu tohoto vegetačního typu jsou oblasti do nadmořské výšky ca 450 - 500 m, tedy převážně mírně teplý až teplý okresek B1 - B3 (viz atlas podnebí Československé republiky).

Dřeviny doporučené k výsadbě:

- *Abies alba* (jedle bělokorá) - vyšší polohy nebo inverzní údolí
- *Acer campestre* (javor babyka, babyka obecná)
- *Acer platanoides* (javor mléč)
- *Betula pendula* (bříza bělokorá, bříza bradavičnatá) - chudší stanoviště
- *Carpinus betulus* (habr obecný)
- *Cerasus avium* (třešeň ptačí)
- *Cornus mas* (dřín jarní, dřín obecný) - v teplejších oblastech, na vápencích
- *Corylus avellana* (líška obecná)
- *Crataegus laevigata* (hloh obecný)
- *Crataegus monogyna* (hloh jednosemenný, hloh jednobližný)
- *Euonymus europaeus* (brslen evropský)
- *Euonymus verrucosus* (brslen bradavičnatý) - pouze na jižní Moravě
- *Fagus sylvatica* (buk lesní) - vyšší polohy nebo inverzní údolí
- *Frangula alnus* (krušina olšová) - vlhčí stanoviště
- *Fraxinus excelsior* (jasan ztepilý) - vlhčí stanoviště
- *Ligustrum vulgare* (ptačí zob obecný)
- *Lonicera xylosteum* (zimolez obyčejný)
- *Malus sylvestris* (jabloň lesní)
- *Picea abies* (smrk ztepilý) - ve vyšších polohách severovýchodní Moravy
- *Prunus spinosa* (slivoň trnitá, trnka)
- *Pyrus pyraeaster* (hrušeň planá, hrušeň polnička)
- *Quercus petraea* (dub zimní, drnák)
- *Quercus robur* (dub letní)
- *Rhamnus cathartica* (řešetlák počistivý) - pouze v teplejších oblastech
- *Rosa arvensis* (růže plazivá)
- *Sorbus aria* (jeřáb muk, muk)
- *Sorbus aucuparia* (jeřáb ptačí)
- *Sorbus torminalis* (jeřáb břek, břek) - pouze v teplejších oblastech
- *Pinus sylvestris* (borovice lesní) - chudší stanoviště
- *Sorbus torminalis* (jeřáb břek, břek) - pouze v teplejších oblastech
- *Staphylea pinnata* (klokoč zpeřený) - pouze v teplejších oblastech jižní Moravy
- *Swida sanguinea* (svída krvavá)
- *Tilia cordata* (lípa malolistá, lípa srdčitá)
- *Tilia platyphyllos* (lípa velkolistá)
- *Ulmus minor* (jilm habrolistý, jilm ladní)

Dřeviny, které by měly obvykle převládat ve stromovém patře, jsou podtrženy.

Typ reliéfu, orientace	Výškový stupeň	Geologický substrát	Půdní typ	Hydrologický režim	Rozšíření	Doporučované dřeviny
plošiny, svahy různé orientace	pahorkatina (135 - 500 m)	minerálně silnější i slabší horniny	kambizem (hnědozem eutrofní až oligotrofní, místy[pseudo]-oglejná), luvizem aj.	střední (bez zamokření) s občasným vysycháním	převážně střední, východní a severní Čechy, jihozápadní a střední Morava	<u>Stromové patro</u> Quercus petraea Carpinus betulus Tilia cordata - příměs Tilia platyphyllos - na vlhčích stanovištích Fraxinus excelsior Acer pseudoplatanus - vlhčí a kvalitnější substrát Acer platanoides - vlhčí a kvalitnější substrát Cerasus avium - vlhčí a kvalitnější substrát Fagus sylvatica - ve vyšších polohách Abies alba - ve vyšších polohách <u>Keřové patro nemá vlastní druhy</u>
plochý reliéf, mírné svahy	nížina, pahorkatina (135 - 500 m)	minerálně slabší substráty (odvápněné sprašné hlíny, štěrkopísky, střední bohaté terasové písky aj.)	kambizem (hnědozem mezotrofní až oligotrofní), luvizem	střední až vlhký nebo vysychavý	střední a východní Čechy	<u>Stromové patro</u> Quercus petraea Quercus robur - v menší míře Tilia cordata Carpinus betulus - v malé míře Betula pendula Sorbus aucuparia <u>Keřové patro nemá vlastní druhy</u>

Tabulka : Doporučovaná druhotní skladba dřevin podle upřesněných stanovištních podmínek

Typ přirozené vegetace podle geobotanické mapy: AU11

Luhy a olšiny. Nivy potoků a menších řek v nížinách a pahorkatinách. Ostatní stanoviště. Lesy nebo porosty dřevin s přirozeným výskytem v nivách vodních toků nebo na podmáčených půdách.

Dřeviny doporučené k výsadbě:

- *Acer campestre* (javor babyka, babyka obecná)
- *Acer platanoides* (javor mléč)
- *Acer pseudoplatanus* (javor klen, javor horský)
- *Alnus glutinosa* (olše lepkavá) - vlhčí stanoviště
- *Corylus avellana* (líška obecná)
- *Crataegus laevigata* (hloh obecný)
- *Crataegus monogyna* (hloh jednosemenný, hloh jednobližný)
- *Euonymus europaeus* (brslen evropský) - pouze v teplejších oblastech
- *Euonymus verrucosus* (brslen bradavčitý) - pouze na jižní Moravě
- *Frangula alnus* (krušina olšová)
- *Fraxinus excelsior* (jasan ztepilý)
- *Padus avium* (střemcha obecná)
- *Quercus robur* (dub letní)
- *Rhamnus cathartica* (řešetlák počistivý) - pouze v teplejších oblastech
- *Ribes uva-crispa* (srstka angrešt, meruzalka srstka)
- *Ribes nigrum* (rybíz černý, meruzalka černá)
- *Rosa sherardii* (růže Sherardova)
- *Salix cinerea* (vrba popelavá)
- *Swida sanguinea* (svída krvavá)
- *Tilia cordata* (lípa malolistá, lípa srdčitá) - sušší stanoviště
- *Ulmus glabra* (jilm horský)
- *Ulmus laevis* (jilm vaz)
- *Viburnum opulus* (kalina obecná)
-

Typ reliéfu, orientace	Výškový stupeň	Geologický substrát	Půdní typ	Hydrologický režim	Rozšíření	Doporučované dřeviny
plochá dna širokých údolí	převážně pahorkatina (135 - 500 m)	aluviální (fluviální) sedimenty	glej typický i organozemní (anmór), zřídka fluvizem (hnědá vega, černice)	vlhký až střední či dočasně zamokřený, podzemní voda mělce až středně hluboko	od západ. Čech po východ. Moravu, chybí v jižních Čechách	<u>Stromové patro</u> <i>Fraxinus excelsior</i> <i>Alnus glutinosa</i> <i>Tilia cordata</i> <u>Keřové patro</u> <i>Padus avium</i> <i>Euonymus europaeus</i>

Tabulka : Doporučovaná druhotní skladba dřevin podle upřesněných stanovištních podmínek

PŘÍLOHA 2

Situační mapa

